

Plaça Joan Ragué Camps

Gualba

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Davant de l'ajuntament
Emplaçament Gualba de Dalt

Coordenades:

Latitud: 41.73165
Longitud: 2.50192
UTM Est (X): 458577
UTM Nord (Y): 4620102

Classificació

Número de fitxa 08097 - 79
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Gualba
Autoria de la fitxa P. Barbado. OPC
Data de registre de la fitxa: dv., 10/04/2015 - 02:00

Descripció

Espai públic de forma rectangular amb uns 40 metres de llarg i uns 30-32 d'amplada. Limitat al sud pel carrer Santiago Monteys, al nord per la continuació del carrer Bisbe Ponç, a l'est pel passeig del Montseny i a l'oest per edificis que la tanquen.

És un espai de terra envoltat d'arbres, en el costat del passeig són plàtans com la resta del carrer. Hi ha una font de pedra amb forma d'estela amb la part superior de rajola formant un semicercle, al costat de la plaça hi ha l'aixeta i al que dona el carrer l'escut municipal fet amb ferro.

Està limitada per un petit mur de pedra amb escales per salvar la pendent dels 4 carrers.

Observacions:

Aquesta font es proveeix d'aigua de la mina que estava a la casa del Sr. Joan Ragué

Història

Joan Ragué Camps (Gualba, 1885 - Barcelona, 1929) va ser alcalde de Gualba a principis del segle XX, entre 01-01-1910 i el 29-04-1917,

Era un propietari rural, fill i hereu de can Figueres, una finca amb moltes terres de conreu i boscos. En morir el seu pare, posà masovers a la casa i l'any 1901 es va fer construir una casa al poble de Gualba per anar-hi a viure. Més tard es traslladà a Barcelona, però va continuar gestionant la hisenda particular, orientada principalment a la producció forestal. Quan va morir, el novembre de 1929, acabava de ser reelegit president de la Cambra Sindical de la Fusta. Era també el primer contribuent rústic de Gualba i un dels propietaris més importants de la comarca del Vallès Oriental. Formava part de les principals organitzacions de propietaris, com ara la Cambra Agrícola del Vallès i, des de l'any 1916, del IACSI. Després de la seva mort, l'any 1929, la seva vídua, Anna Mir (germana de l'agrònom i publicista Raul M. Mir), continuà la vinculació amb aquesta associació que agrupava els grans propietaris rurals catalans. Fou membre de la Lliga Regionalista, diputat provincial i membre de l'assemblea de la Mancomunitat de Catalunya. Fou elegit diputat per 5.182 vots pel districte de Mataró i Arenys de Mar en les eleccions celebrades l'11 de març de 1917 i ocupà el càrrec des del 3 de maig de 1917 fins al 31 de juliol de 1921, en què finalitzava el període legal d'elecció. En aquesta etapa va formar part de la Comissió Auxiliar d'Actes i de la Comissió de Foment. Com a diputat provincial, el 16 de novembre de 1918 va assistir a l'acte de presentació del plebiscit dels ajuntaments demanant l'autonomia de Catalunya. Fou alcalde de Gualba del 1910 fins al 29 d'abril de 1917, en què va renunciar al càrrec per tal de prendre possessió de l'acta de diputat provincial pel districte d'Arenys de Mar. Durant el seu mandat com a alcalde s'inaugurà la xarxa d'aigua potable del poble i la font pública de la plaça que actualment porta el seu nom va ser inaugurada el 16 d'agost de 1910, la plaça havia estat arranjada l'any 1907

Bibliografia

http://www.alcaldesialcaldessesdelvallesoriental.net/ficha.php?id_alcal...

